

עטרת שלוש

קול קאמרא 0747962080

עלון שבועי שע"י מוסדות קאמרא בארה"ק • בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א • עיה"ק ירושלים ת"ו

וירא אליו הוי"ה באלני מקרא והוא ישב פתח האהל כחם היום (יה א)

וזהו הכוונה מה שמבואר בזה"ק (ח"ג קיא:), שאדה"ר חטא בחטא עה"ד בשלשה עבירות החמורות ע"ז ג"ע וש"ד, וכל אחד מהאבות הקדושים תיקן חלק אחד, ואברהם אבינו תיקן חטא ע"ז, ע"י שפרסם שמו יתברך בעולם.

לפי כל זה יש לפרש המקרא קודש, וירא אליו הוי"ה היינו וירא בגי' ג"פ חסד, לרמוז שנתגלה השי"ת לאברהם אבינו במידתו מדת החסד. אליו בגי' היחוד של הוי"ה אהי"ה, באלני היינו אלני בגי' יחוד הוי"ה אדנ"י. ממרא בסוד מש"כ 'ממרים הייתם עם הוי"ה' (דברים טז), היינו שהכניס אמונה ויחוד השם אפילו למי שממרא פי הוי"ה. וגם ממרא בגי' רפ"א, מרמז למי שכתב הרמב"ם מהלכות דעות (פ"ב ה"א) וז"ל: כמו שיש חולי הגוף הטועמים מר למותק וכו', כך חולי הנפשות וכו', ותקנתם שילכו לחכמים שהן רופאי הנפשות, וירפאו חליים בדעות שמלמדן אותם, עד שיחזירו לדרך הטובה. וזהו והוא בגי' טו"ב, שהחזיר את בני דורו לדרך הטובה. וגם ישב בגי' קנ"א קס"א, בחינת צלם אלהים, היינו שהחזיר לבני דורו את הצלם אלהים.

ועי"ז תיקן את החטא של אדה"ר, וזהו פתח עה"א בגי' תמי"ם עה"כ, האהל עה"א בגי' אד"ם, היינו שהשלים ותיקן חלקו בחטא של אדם הראשון, וזה ע"י כח"ם בגי' חיי"ם, שהשלים ותיקן והכניס חיות לבני אדם לעבודת השי"ת. וכל זה עשה ע"י מדתו מדת החסד, שהוא בחינת היום כמבואר בזה"ק (ח"א מו. ח"ג קצא:): 'יומם יצוה הוי"ה חסדו' (תהלים מב ט), יומא דאזיל עם כולהו יומין, שמדת החסד היא דאזיל עם כולהו יומין.

רעוא דרעיון תשפ"ה לפ"ק

ולכן בכוח שקיים מצות מילה ונעשה דבוק בשם הוי"ה ב"ה, היה יכול לקרב ביותר את בני אדם לשמו יתברך, כמ"ש 'ויטע אשל בבאר שבע ויקרא שם בשם הוי"ה אל עולם' (בראשית כא ג), ופרש"י שם, שעל ידי אותו אשל, נקרא שמו של הקב"ה אלוה לכל העולם, לאחר שאוכלים ושותים, אמר להם ברכו למי שאכלתם משלו, סבורים אתם שמשלי אכלתם, משל מי שאמר והיה העולם אכלתם.

ועי"ז השלים אברהם אבינו את מידתו מדת החסד, כדאיתא בזה"ק (ח"ג יד. וז"ל: ועל דא אקרי אברהם שלים, דכתיב 'התהלך לפני והיה תמים' (בראשית יז א), ואימתי אקרי שלים, כד זכה בתרווייהו ביומם ולילה, דכתיב 'יומם יצוה יהו"ה חסדו ובלילה שירה עמי' (תהלים מב ט), ותרווייהו אחסין אברהם, ולא אתקיימא ביה חסד בקיומא שלים, עד דאתגזר, כיון דאתגזר, אתקיים ביה, וזכה לתרווייהו ואקרי שלים וכו', כחום היום כד נהרא נהירו דחסד חולק עדביה, כמה דיתיב בהאי יתיב בהאי, אימתי אתקיימו ביה, כד אתגזר, ובגין כך אקרי 'ברית יומם ולילה' עיי"ש. ועי"ז שהשלים את עצמו במידת החסד, זכה לעשות חסד עם כל בני אדם לקרבם לאבינו שבשמים, כדאיתא בזה"ק (ח"א קלו). אברהם דאיהו חסד עלאה, ועביד חסד עם כל ברין.

ועי"ז זכה לבחינת אהבה הכלולה בחסד, כדאיתא בזה"ק (ח"ג רנו). איהו פקודא תליתאה, דאתקרי אהבת חסד, הדא הוא דכתיב 'אהבת עולם אהבתך על כן משכתיך חסד' (ירמיה לא ב), אהבה כלילא מאבהן. וכמ"ש 'אברהם אהבי' (ישעיה מא ח), ועל ידי מדת אהבה החזיר את בני אדם בתשובה, כמ"ש 'ועל כל פשעים תכסה אהבה' (משלי יב).

אפשר לפרש, עפ"י מה שפרש"י עה"פ 'ואת הנפש אשר עשו בחרן' (יב ה) שהכניסן תחת כנפי השכינה, אברהם מגייר את האנשים, ושרה מגיירת הנשים, ומעלה עליהם הכתוב כאלו עשאו, לכך כתיב 'אשר עשו'. והוא מעלה גדולה כמו שאיתא בזה"ק (ח"ב קנח:): וז"ל: תא חזי, כל מאן דאחיד בידא דחייבא, ואשתדל ביה למשבק ארחא בישא, איהו אסתלק בתלת סלוקין, מה דלא אסתלק הכי בר נש אחרא, גרים לאכפייא סטרא אחרא, וגרים דיסתלק קודשא בריך הוא ביקריה, וגרים לקיימא כל עלמא בקיומיה לעילא ותתא, ועל האי בר נש כתיב, 'בריתי היתה אתו החיים והשלום' (מלאכי ב ה), וזכי למחמי בנין לבנוי, וזכי בהאי עלמא, וזכי לעלמא דאתי, כל מארי דינין לא יכלין למידן ליה בהאי עלמא, ובעלמא דאתי עאל בתריסר תרעי ולית מאן דימחי בידה, ועל דא כתיב 'גבור בארץ יהיה זרעו דור ישרים יבורך, הון ועשר בביתו וצדקתו עומדת לעד, זרח בחשך אור לישרים' וגו' (תהלים קיב ג) עיי"ש.

וכל זה זכה לעשות ע"י שניתוסף לו מדרגה על מדרגתו וקדושה על קדושתו, ע"י מצות ברית מילה לו ולאנשי ביתו, שזכה לדביקות והתקשרות הגמור בשם הוי"ה ב"ה, כדאיתא בזה"ק (ח"א פט). וז"ל: תא חזי, עד לא אתגזר בר נש, לא אתאחיד בשמא דקב"ה, כיון דאתגזר עאל בשמיה ואתאחיד ביה, ואי תימא אברהם אתאחיד ביה עד לא אתגזר, הכי הוא דאתאחיד ביה ולא כדקא יאות, דהא מגו רחימותא עלאה דרחים ליה קב"ה קריב ליה, לבתר פקיד ליה דיתגזר, ואתייהיב ליה ברית קשורא דכלהו דרגין עלאין, ברית קשורא לאתקשרא כלא כחדא לאכללא דא בדא, ברית קשורא דכלא אתקשר ביה, ובגין כך אברהם עד לא אתגזר, מלוי לא הוה עמיה אלא במחזה עיי"ש.

עטרת פז

אמרות טהורות מרבתינו זי"ע

ויאמר אל תשליח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה וגו' (כב יב).

ועוד הפלגה גדולה של אברהם אבינו ע"ה, שאהבתו להשם יותר מאהבתו על בניו, ראינו במעשה עקידה, כאשר ביאר מהר"ם מינ"ץ בדרשותיו (דרוש ה') איך שיש ועלו לעשות רצון קונו, והיה שמחת עשות רצון בוראו יותר ממשמחתו על בנו הוא, כי כשאחזו הסכין לשחוט את בנו, שרתה אליו רוח נבואה לאמור 'אל תשליח ידך אל

עטרת חכמים

עיונים וביאורים מרבתינו זי"ע

וישכם אברהם בבקר ויחבש את חמורו ויקח את שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עלה ויקם וילך אל המקום אשר אמר לו האלהים (כב ג)

הנה ידוע דהתורה"ק היא נצחית, ומה נפקא לנו כעת אם אברהם אע"ה השכים בבוקר, ומה גם כי חבש את חמורו בעצמו, וגם לקח את שני נעריו אתו.

הנה ידוע לנו מדבריהם ז"ל (נדרים לג:), כי אברהם בן ג' שנה הכיר את בוראו. וזה מרמז לנו הפסוק מוסר השכל וישכם אברהם בבוקר היינו עוד בבוקר בימי נעוריו קם לעבודת בוראו, והאיר ככוכב במזרח, וזה בבוקר עוד בימי נעוריו, כדברי הזוה"ק (פנחס רכו: קדושים פז). עה"פ 'מפני שיבה תקום' (ויקרא יט לב) קודם שתבוא לימי הזקנה תקום לעבודת השי"ת. ויחבש את חמורו היינו שחבש את החומרות שלו, כי ידוע דבימי הנעורים יש לאדם כוח

עטרת רז

רזי תורה מרבתינו זי"ע

וירא אליו הוי"ה באלני ממצא והוא ישב פתח האהל כחם היום (יה א).

רצה לומר, סיום פרשת לך הוא מצות מילה שקיים אברהם אע"ה, ואיתא בעין חיים (שק"נ פ"ב) כי עור הוא בחינת קלי', והם ג' קליפות ענף, ורו"ח סערה, וא"ש מתלקח"ת, והם נגד ג' ערלות של מילה ופריעה ואטופי דמים, ובתוכם הבשר עטרת הגיד, והוא בחינת החשמ"ל. ועל זה החשמ"ל סובבים הנוגה שהיא הקליפה רביעית. הנקרא קול דממה דקה בחשאי, וזה סוד ח"ש מחשמ"ל, ובתוכו מ"ל שהוא עצמות של החשמ"ל והוא הבשר, וזה החשמ"ל הוא חיות אש ממללת. והוא עין הדעת טוב דעולם אצילות הנזכר בתקונים, שהוא שם יאהדונה", כי זה השם הוא שם החשמ"ל ע"ש. נמצא בזה שקיים אברהם אע"ה מצות מילה, מזה גרם שנתיהדו שני

הנער', ונודע (שבת ל:): דאין השכינה שורה מתוך עצבות, אם כן ע"כ היה בשעת שליחת יד לשחיטה בשמחה גדולה שעושה רצון בוראו, יותר משמחה שישמע עם בנו יחידו אשר כמה געגועים גדולים גוגע עד אשר ניתן לו עד אשר היה ראוי להשראת שכינה, עד כאן הבנתי מדרשות מהר"ם מינ"ץ הנ"ל.

וגם אחרי אשר אמר לו המלאך במלאכות השם 'אל תשליח ידך אל הנער' נודעו אותו הזקן שמה נמצא מוס בקרבן, או שמה לא עשה בשלימות ומעשיו אינם נרצים לבורא, כמאמרם (סוכה כח:): על הגשמים בסוכה, משל לעבד שמוג כוס לרבו ושפך לו רבו קיתון על פניו, כלומר אי אפשר בשמושך ולשתי הכוונות האלו שהיה מתיירא, העצים בתפלה בשעת הקרבת האיל, יהי רצון שיהיה זה כאלו בני שחוט וכאלו בני נשרף, כמו שדרשו רז"ל

הילדות, והגוף חומד לכל התאוות הבהמיות והחומריות, כדברי רבינו קוד"ק מרן הבעש"ט זצלה"ה על עה"פ 'וקוי הוי"ה יחליפו כח' וכו' (ישעיה מ לא), היינו דבימי הבחורות בעת שכח האדם גדול, הוא יוכל להזהר במצוות עשה בהתלהבות נורא, אבל במצות לא תעשה יוכל ח"ו אז להכשל, מפני כי אז הלב חומד ורודף אחר תאוות הגופניות כנודע, אבל בימי הזקנה כבר כחו תש, אז יוכל להזהר במצוות לא תעשה יותר מן ימי הבחורות, כי כחו סר ממנו, אבל לגבי קיום מצוות עשה אינו אז בכוחותיו לעבוד בכח גדול כבראשונה, וזה הוא מצד הטבע, אבל 'וקוי הוי"ה' למעלה מהטבע, 'יחליפו כח' היינו בימי הבחורות להשמר מן העבירה המה מחליפים כח הבחורות וזה יחליפו כח, עכד"ק זיע"א.

וזה מרמז לנו התורה"ק, דאצל הסבא קדישא אברהם אבינו ע"ה, אף שבבקר עמד לעבודת בוראו יתברך, אז ויחבש את חמורו היינו שחבש את החומרות, והלך לו בדרך השכלית, ועזב את כח החומר לרדוף אחר שרירות הלב ח"ו.

ויקח את שני נעריו אתו כדברי חז"ל (ברכות נד:). עה"פ 'בכל לבבך' (דברים ו ה) בשני צירוף. כי הצדיק כובש את היצר הרע ומהפכו למלאך קדוש, והוא ג"כ מסייעו

שמות הוי"ה אדני"ב"ה יאהדונה"י כנ"ל, כי עבור זה נקרא 'תמים' (בראשית יז א) עין הדעת טוב דאצילות בלי שום מעורב רע כלל.

לזה מסמך וירא אליו הוי"ה שהוא אותיות ו"י ר"א, א"ל י"ו, כנודע מתקונא זהר (דף יט:): שמחלק אות א' ליו"י, וכן ליו"י ו"י, כזה א' אא, והוא יחוד של העלאת מ"נ של יו"ד תחתונה דא', וירידת מ"ד של יו"ד עלאה, ואות ו' היא חד פרסה שנתקשרו ונתייחדו המ"ד והמ"נ שם, כדאיתא בעין חיים (שער מ"ג ומ"ד פ"א) ע"ש סודו, ורוא דאות א'.

ומעתה נתחדש לאברהם שם חדש למטה בעוה"ז אברהם, כי מקודם היה שמו אברהם לעילא בעולמות העליונים, לזה לא הוליד את יצחק אע"ה, ומעתה ניתוסף לו עוד הפעם שם אברהם, וזהו שאמרו רז"ל (וזה"ק נט:): כל מי שהוכפל שמו הוא לעילא והוא לתתא ע"ש, וזהו 'אברהם אברהם' (בראשית כב א) שני פעמים.

נמצא שו"י ר"א א"ל י"ו הוא אות א' של אברהם, הוא כזה אא העולה ל"ב, ותבית א"ל של אליו הנשאר מיו"ו הוא ל"א, ועם ל"ב הג"ל הרי ס"ג, וא' של ר"א הוא ס"ד, ואות א' שנתחדש עתה של ו"י י"ו הרי ס"ה, מספר שם אדני"ב. הרי וירא אליו הוי"ה הוא מספר יחוד יאהדונה"י.

במדרש (תנחומא שלח יד) והכל מאותו הכוונה לדעת, כי בזולת למה היה לו לאלוין עצמו שיהיה הדבר כאלו בנו נשחט, אלא מחמת כוונה הנ"ל.

'זכרון דברים' מרבינו אלכסנדר סענדר מקאמרנא

ויאמר אל תשליח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה וגו' (כב יב).

פעם אמר רבינו הרה"ק רבי אייזקל סאפרינער זצוק"ל, שמקובל אצלו שכאשר המלאך אמר לאברהם אבינו בשעת העקידה, 'אל תשליח ידך אל הנער', לא שמע לו אאע"ה עד שהבטיחו שיצא ממנו נשמת רש"י הקדוש. והוסיף בנו הרה"ק רבי משה מסאמבור שמרומם בפסוק 'וירש ורעך' (שם יז) 'וירש' אותיות ורש"י 'זרעך' ודפח"ח. 'עטרת זקנים' מרבינו יחיאל מיכל מסאמבור

לעשות רצון קונו, וזה ויקח את שני נעריו אתו היינו שעשה אברהם אבינו ע"ה את המצוה בסיוע שני נערי, היינו היצר טוב והיצר רע, שהם נקראים שני נערי.

ואת יצחק בנו מרמז למצוה, כי תולדותיהם של צדיקים מצות ומעשיו"ט, וזה ויקח את שני נעריו אתו ואת יצחק בנו היינו בעת שעשה את המצוה שנקרא יצחק בנו וכאמור, עשה בכח שני נערי, בהסכמת היצר הרע ג"כ, בשני צירוף.

ויבקע עצי עלה היינו שעשה מצוות רק בגלל אהבת ה', ולא על מנת לקבל פרס, ולא לשם פניה ח"ו בשביל עצמו, כמו עולה דמולה לגבוה סלקא ואין לבעלים חלק בה, כי שלמים יש לבעלים ג"כ חלק בהם, ורומז לכבוד עצמו ג"כ. וזהו ויקם וילך אל המקום אשר אמר לו האלהים היינו שיוכל לילך אל המקום הידוע, כי יוכל להתקשר לשורשו בקדושה, כי ישרה עליו קדושה העליונה קדושת המקום ב"ה וב"ש.

וזה רמזה לנו התורה"ק נצחיות לדורות, לילך בעקבות אבותינו האבות הקדושים בכל הנ"ל כאמור. והשי"ת יזכינו לעשות תשובה שלימה, ולילך בדרך אבותינו הקדושים והטהורים זצלה"ה, ונזכה לגאולה שלימה אמן.

'פרי חיים' ח"א עמוד קפח מרבינו חיים יעקב מקאמרנא

ונשאר אות ר' של וירא וזהו אות ר' של אברהם, הרי יש כאן אותיות אות א' ור' של אברהם. באלני אלני' בלי אות ב' עולה צ"א יחוד יאהדונה", ונשאר אות ב' של אברהם לבד, הרי יש עתה אותיות אר"ב של אברהם. ממרא הוא רוא וסודו אמ"ד א"ור מ"ם ר"קיע כמה שנקשר הולד, כנודע מעין חיים (שער מ"ג ומ"ד פ"ה) ע"ש. ונשאר אות מ' של אברהם, הרי עתה נקרא אברם לבד. והוא הוא אות ה' של אברהם הניתוסף לו לצורך היוזג והיחוד עבור יצחק בנו, וזהו והוא ישב פתח האהל שהוא רוא דיסוד דנוקבא, פתח עינים, פתח האהל, לא"ה ורח"ל, ומשך המשך אברהם אע"ה את יצחק בנו למטה בעוה"ז. נמצא מיחוד היוזג של אברהם שהם נגד שהם הוי"ה ב"ה, יצא יצחק שהוא נגד שם אדני"ב ב"ה, וזהו סוד של יחוד שני שמות שנתחדש עתה אצל אברהם יאהדונה"י כנ"ל בשם התקונים.

כחם היום היינו כחם הוא חימום היוזג ה"ג מנצפ"ך, והיום הוא ה' חסדים, שכל אלו ה"ה וה"ג צריכים לצורך היוזג והיחוד כנודע, שבלתם אינם יכולים להתייחד ולהולד הולד, כנודע מעין חיים (שער דרושי הצלם ד"ב) שהם ה' דמים טמאים, וה' דמים טהורים, שני פעמים אותיות מנצפ"ך ע"ש.

'בן ביתי' מרבינו אליעזר צבי מקאמרנא

עטרת הזוהר

זוהר הקדוש עם פירושו 'דמשק אליעזר'

רבי אבא דורש הפסוק 'וירא אליו' שאחר שמל אברהם אבינו ע"ה, נתגלה השכינה עילאה הנקראת אמא עילאה, והכל לצורך הכנת היחוד הקדוש

'וירא אליו', אמר רבי אבא עד לא אתגזר אברהם תה אטים. רש"י זלה"ה כתב (וארא ויב) ערל שפתים אטום שפתים, עד שלא מל עצמו היה ברית קודש שלו אטום ומכוסה מלהשרות עליו איזה קדושה אורות רוחניים, כיון דאתגזר אתגלי פלא היינו קדושתו של עצמו, ואמור"ר איש אלקים זלה"ה כתב (ב'זוהר ח'), עד לא אתגזר אברהם הוה אטום, כי החסדים דאמא היו סתומים ומכוסים ביסודה דילה, ולא היו מתפשטים לז"א, וסתומה זו גם כן היה על ידי ז"א, כדאיתא בע"ח (שער מ"ג ומ"ד פ"י) בסוד 'אתא מפתחא דכליל שית וסתים פתחא דאמא', עד שנעשה כבתולה ממש, ע"ש. לזה אמר כיון דאתגזר אתגלי כלא, שמתחילין החסדים דאמא להתפשט בז"א, ושרא עליה שכינתא בשלימו כדקא יאות ואמא עלאה מקנא על ז"א, והמשיכה בו כל הה' חסדים והגבורות, לו ולה, וכן כל השלשה מוחין לצורך יחוד של ז"נ.

ועוד דורש רבי אבא הפסוק 'והוא יושב פתח האהל כחום היום' על הכנת החימום אש קודש של היחוד הקדוש

תא חזי, 'והוא יושב פתח האהל', 'והוא' דא עלמא עלאה שהוא בינה אמא עלאה, דשרי על האי עלמא פתחא שהוא ו"ק דז"א הנקראים עולם התחתון נגד עולם עליון של אמא עלאה, אימתי שרי אמא עלאה על ז"א, 'כחום היום' שעלה ברצונו יתברך של ז"א להתייחד הנקרא יום, בסוד 'יומם יצוה ה' חסדו' (תהלים מב ט), והחום הזה הוא חימום אש הקדוש של הגבורות, בזמנא דתיאובתא דחד צדיק למשרי ביה שהוא רצון היחוד, בעת שהיתה מלכותא קדישא מתקשטת לפניו בתכשיטין של נשמת אברהם, אז מצאה חן בעיניו כביכול ומתייחד עמה, כדאיתא בע"ח (שער מ"ג ומ"ד פ"ב) ע"ש.

'וירא אליו', אמר רבי אבא עד לא אתגזר אברהם תה אטים, כיון דאתגזר אתגלי כלא ושרא עליה שכינתא בשלימו כדקא יאות.

תא חזי, 'והוא יושב פתח האהל', 'והוא' דא עלמא עלאה דשרי על האי עלמא פתחא, אימתי, 'כחום היום' בזמנא דתיאובתא דחד צדיק למשרי ביה.

מיד 'וישא עיניו וירא והנה שלשה אנשים נצבים עליו', מאן אנן שלשה אנשים, אלן אברהם יצחק ויעקב דקיימי עליה דהאי דרגא, ומנייהו יניק יסודא דעלמא ואתגזר, כדיון 'וירא וירץ לקראתם', דתיאובתא דהאי דרגא פתחא לאתחברא בהו, וחדוותא דילה לאתמשכא אבתרייהו.

'וישתחו ארצה', לאתתקנא ברסניא לגבייהו, תא חזי, עבד קודשא בריך הוא לדוד מלכא חד סמכא מברסניא עלאה באבהו, ואף על גב דאיהו ברסניא לגבייהו, אכל בזמנא דאתחבר בהו איהו חד סמכא לאתתקנא בברסניא עלאה, ובגין כך נטל מלכותא בבחרון דוד מלכא שבע שנין לאתחברא בהו, והא אתמר.

'(ג), וחדוותא דילה לאתמשכא אבתרייהו יסוד צדיק הוא חדוה דמטרונתא, כדאיתא בפע"ח (שער הזמירות פ"א) עוז וחדוה ע"ש.

'וישתחו ארצה' מרמוז על תיקון המלכות להבין עצמה בכסא לצורך היחוד, וכן דוד המלך היה רגל רביעית בכסא שהוא מלכות להשלמת היחוד הקדוש

'וישתחו ארצה', לאתתקנא ברסניא לגבייהו ז"א שהוא אינו אלא ג' אותיות של שם הוי"ה פשוט, וכן של שם מ"ה כזה יד"ו, יו"ד ה"א וא"ו, לזה צריך להשתתף ולתקן כורסיא מלכות ה"א אחרונה אצלו, וזהו 'וישתחו ארצה' ה' 'ארץ' מלכות ה'. תא חזי, עבד קודשא בריך הוא לדוד מלכא שהוא ה' אחרונה, חד סמכא מברסניא עלאה, כסא של אצילות הוא ד' אותיות הוי"ה ב"ה, לזה דוד ה' אחרונה הוא עמוד אחד, אות אחת מד' אותיות הוי"ה ב"ה, כאבתון שהם חג"ת המרומזים ליה"ו, 'חסד' הוא י' של שם ע"ב, 'גבורה' ה' דבינה, 'תפארת' ו', ואף על גב דאיהו דוד ה' אחרונה, ברסניא אע"ג שה' אחרונה מלכות בית דוד היא עצמה הכסא שאדם ז"א יושב עליה, כדאיתא בע"ח (שער כסא כבוד פ"א) ע"ש, לגבייהו ליה"ו של ז"א, אכל בזמנא דאתחבר בהו איהו חד סמכא לאתתקנא בברסניא עלאה שעמה נשלם כל שם הוי"ה ב"ה, ובגין כך נטל מלכותא בבחרון והוא שהם בכלל יד"ו דז"א, דוד מלכא שבע שנין לאתחברא בהו, והא אתמר בסוד בת שבע מודות, ועם אבהו שהם בכלל כח"ב או חב"ד, אז נשלם ז"א קדישין בכל י' ספירות.

ועוד דורש 'וישא עיניו וירא שלשה אנשים נצבים עליו' על המשכת התלת המוחין לצורך היחוד הקדוש

מיד כשמתחלת אמא עלאה להשפיע בז"א כל הנ"ל, 'וישא עיניו וירא והנה שלשה אנשים נצבים עליו', מאן אנן שלשה אנשים, אלן אברהם יצחק ויעקב שהם בחינת מוחין חב"ד. 'אברהם' הוא אב"ר מ"ה, שדעת ויסוד צדיק הוא אחד, כדאיתא בפע"ח (שער הלולב פ"ג) וכשתדקדק תמצא לעולם דעת הוא יסוד, שיסוד עתיק הוא דעת דא"א, ויסוד דא"א דעת דא"ו, ויסוד דא"ו דעת דז"א, ויסוד דז"א דעת דנוקבא, נמצא יסוד הוא הדעת ע"ש, וידוע שבדעת דז"א הוא שם מ"ה באלפין כמו בת"ת, לזה נרמז באברהם אב"ר יסוד מ"ה דעת. 'יצחק' הוא בינה, שדינין דיצחק מתערין מינה, וכן ק"ץ ח"י של המוחין הנקראים חיים, 'יעקב' שורשו ביסוד אבא חכמה, בסוד י' עקב. נמצא ש'אברהם יצחק ויעקב' הם תלת מוחין חב"ד, דקיימי עליה על אברהם שהוא בחינת חסד הראשון דז"א קדישין, דהאי דרגא שהוא ז"א, 'אמרתי עולם חסד יבנה' (תהלים פט ג), שהוא ז"א קדישין הצריך לשלשה מוחין, כדאיתא ב'זהר חדש' (פרשת תולדות כח). תא חזי אברהם בוצינא קדמא קדישא דעלמא ע"ש, ומנייהו יניק יסודא דעלמא שהוא יסוד צדיק אב"ר של מ"ה, ואתגזר יסוד צדיק ניזון על ידי תלת מוחין. כדיון 'וירא וירץ לקראתם', דתיאובתא דהאי דרגא פתחא לאתחברא בהו כביכול תאוה של מלכות הוא ליסוד צדיק, כדי שימלא לה חסרונה, כדאיתא בע"ח (שער תינו"ק פ"ב כלל

עטרת החסידות

מספרי רבותינו הקדושים זי"ע

וְהָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת אַבְרָהָם

(בראשית כב א)

תכלית הנסיונות הוא לראות אם מונתו לשמים לגמרי

דע, שכל הנסיונות של אדם, הוא אם מונתו לשמים לגמרי, או אם יש בו איזה דבר רע מעורב, ועד כמה הוא התערבות של טוב ורע. ולזה עומדין עליו אנשים רעים ומצערין אותו, ואז בעת צרה נראה למי אתה פונה, ומה בלבך, כי רחמנא לבא בעי (וזהו תרומה קסב). והעיקר הוא הלב הן דם נקי, והרבה נפלו ונשארו בנפילה ונתקרו, כי היה בלבם איזה שמץ דבר.

ובאמת הרבה פעמים, רשע גמור עושה עובדא גדולה בלב טוב ואמת, וצדקת הצדיק כשמבחינין אותו באבן בוחן ישאר מעט טוב. אבל אעפ"כ כשעשה הצדיק ככל יכולתו, לא ברמאות וחנופה של שקר לכוונה שיהיה רב ורבי, כי זה נשאר בקליפות ר"ל, כי שקר אין לו שום שויה למעלה, אלא כשעושה בכל כוחו לשם אל עולם, אף שנתערב בו בהכרח איזה דבר שלא בכוונה ושלא ברצונו, והכל מבחינין למעלה הדק היטב, אותו מעט טוב שנשאר מעלה את הכל.

'נתיב מצותיך' אמונה ג, כה

אל ייכנס בוויכוחים עם היצר הרע

'לא תהיה עמו טוען ונטען עם היצר הרע המסית' (לשון ה'אור החיים' ויקרא יח ב), אלא [יאמר לו]: אני עני ואביון, אין בי לא דעת ולא תבונה, ואיני לא חוקר ולא בעל מקובל, אלא יודע אני בפשיטות אמיתות, שאין שום תנועה קטנה וגדולה בלתי אלופי של עולם, ובכל תנועה ממש ובכל הכל הפה [נמצא] אלופי של עולם, ולא אעשה שום תנועה שהוא שלא כרצוני, ולא אדבר דיבור יתר, כי ממש שורה שם אלופי של עולם אחד יחיד ומיוחד, בתמימות ובפשטות בלב נכנע לפני שפל מישאל. ובה ילך לבטח בלי שום מכשול, ויהיה דבוק באלהיו אהבה עזה באור וחיות ונועם וזיו וזהו חוט אור אין סוף... כי החיות אמיתי דבוק באלהיו ממש בחוט וזהו אור אין סוף.

'היכל הברכה' במדבר דף קו.

התחזקות בעת הנסיון ע"י שמתחזק באמונה פשוטה

כל הנסיונות ודחקות ועוני ועיני, הכל [הוא להבחין] אם יעמוד באמונה, להאמין בפשטות שאין שום מציאות תנועה קטנה בלתי אלופי של עולם, והוא בכל תנועה, ואין שום דבר קטן וגדול במקרה.

'היכל הברכה' דברים דף נט:

בתחילה נותנים לאדם תענוג במצוות ואח"כ מנסין אותו וע"י שעומד בנסיון חוזר למדרגתו ביתר שאת

הענין, כי מתחלה מטעים הקב"ה לאדם מתיקות נועם זיו ואור תורתו ומתיקות שמחת מצות קונו מה שצריך לתקן בעולם הזה, כמו שהיה יציאות מצרים מסיטרא דלעילא, ואחר כך מסתלק החיות ונופל בקליפות נוגה וטועם טעם מיתה. ואם מתגבר על יצרו בהכנעה ובלב נמוך

וטחור לפי היכולת, ועוסק בתורה לפי מדרגתו, ומכניע התאוות ומדות רעות, אז שב ביתר שאת למדרגתו.

'וזהו ח' ח"א דף פג.

קודם שמשגיח איזה מדרגה צריך להתנסות בנסיון

אחיי וריעיי, על כל מדרגה ומדרגה של קדושה שאיש הישראלי משיג יש מקודם נסיונות, והוא על ידי קטנות והסתלקות החיות לגמרי ונשאר כאבן דומם, וצריך לחזק עצמו באמונה גדולה ש'מלא כל הארץ כבודו' (ישעיה ו ג), ויצפה לישועה בלב אמת, ואז יאיר עליו אור אלהי בפתע פתאום וברגע. אחיי חזקו ואמצו, 'טעמו' אחיי 'וראו כי טוב יהו"ה' (תהלים ל ט).

'אוצר החיים' ויקרא דף רנו.

מעלת המתגבר על הנסיון

אפשר זה שעדיין מתגבר בו היצר והוא כופהו, גדול [הוא] מן משה רבינו שהשיג עץ החיים, והוא כבר מלאך ה' צבאות.

'היכל הברכה' במדבר דף קג.

שכר העומד בנסיון שנחפץ לו התענוג לענוג במצוות

קיבלנו מהצדיקים הקדושים, כי בעת כשהרשע בוער בו חימום הרע רחמנא יצילן אש גיהנם, אם היה עומד בנסיון לכבוש הרע והתלהטות הרע, תיכף היה נחפץ לו לאש קדוש וחימום ואור וחיות המצוות, עד שבשעה קלה היה זוכה לרוח הקדוש, כמעשה דתן שהיה אש מלהטות סביבו, ונקרא נתן דצוציתא (שבת נ:).

'היכל הברכה' דברים דף פג.

כשאדם עומד בנסיון זוכה למדרגות קדושות ורוח הקדוש

כי אין שום דבר רע בעולם, אף מחשבות זרות ואהבות רעות אינם באים לאדם להרע לו, אלא ששם הוא המלך בעצמו, אלא שכסות ולשון שינה בכמה לבושים. וכשאדם עומד בנסיון מבלי ליגרור אחר הרע, אזי הוסר הלבוש ונתגלה האור, ונתעלה האדם למדרגות קדושות, עד שזוכה ממש לרוח הקדוש. ואם ניגרור אחר הרע, נופל עוד יותר בלבושין וכסוין, וגורם צער למלך להתלבש בלבושים מטונפים וגרועים, וזהו יודי 'אשמו' מאלף עד תיו, והוסר הלבוש, והביעוהו אחי.

'נתיב מצותיך' נתיב התורה א, כו

ההולך בהדרגה יוכל בניקל לעמוד בנסיון

כלל זה נקוט בידך, כי לפעמים יבוא לאדם בהירות גדולה, ויכול על ידי זה לילך שלא בהדרגה לרום המעלות, אבל צריך מאוד לזהר לילך בהדרגה לפי ערך זכות הגוף וטהרת הנפש ממידות ותאוות רעות ושלא להאמין לעצמו, ודוד מלך ישראל אמר 'לא הלכתי בגדולות' וכו' (תהלים קלא א) והבן, כי אם ילך שלא בהדרגה, כשיפול ממדרגתו לנסיון אם ראוי לזה, יתגרה בו הקטנות דרך נחש גם כן יותר מהראוי... כן הוא למי שהולך במדרגה שעדיין אינו בה, נופל הרבה ממדרגתו לנסיון, והלואי שיוכל לעמוד בנסיון, והבן כי דברים עמוקים גלית, והמשכיל יבין.

'היכל הברכה' בראשית דף נא.

כשעומד בנסיון מעלה את נפשו וכמה נשמות

ידוע שהוא יצר הרע, ומכיון לעשות רצון קונו, ואז 'ולשמוחה מה זה עשה' (קהלת ב ב), שצריך לשמוח עצמו בכל עוז להרחיב לבו בשמוחה של הקדוש ברוך הוא, ואז

נמתק היצר על ידי הרחבות דעתו בשמוחה אמיתות, 'ולשמוחה מה זה' בכל אופן שיהיה הכל 'עושה' איזה פעולה ומגרש היצר. אבל שמחת היצר סופה תגוה... כי התעוררות היצר באיזה מדה רעה אינו בא לבלבל את האדם, אלא שיש שם איזה נשמה נאהות בפח בעמקי קליפה עומדת שם, וכשאדם אינו סר למשמעתו של יצר הרע מעלה את הנשמה וגם מעלה לנפשו, ובאם לאו, מחמת קנאה, אותו הניצוץ מושך את האדם גם כן לעמקי הקליפות...

'היכל הברכה' דברים דף קכה.

נסיונות לזכות לשער החמשים והעיקר הוא ע"י אמונה פשוטה

דע, [כי] בגלות המר הזה הוא המבחן הגדול והנסיונות הרבות, הכל [הוא] לזכות [ל]שער החמשים חירות ואין, כתר עליון, שלימו דחמשים שער בינה כידוע, ושם תכלית ידיעות הבורא, ויתבטל הבחירה בביטול הרע, ועיקר [ה] שלימות [הוא] לבוא לבחינות חירות ואין, אמונה שלימה אמונה פשוטה בלתי חכמות והשכלות, כי ממש אור אין סוף, אלופי של עולם הוא בכל תנועה ותנועה קטנה או גדולה, ואין שום דבר קטן וגדול שיבוא לפני אדם, הן בראיה והן בשמיעה שיהיה במקרה חלילה, אלא הכל מושגח באור אין סוף בהשגחה פרטית ופרטי פרטיות, והכל 'בגזירות עירין פתגמין' (דניאל ד, יד) הגזור כל בחכמה ובתבונה ובדעת.

ובזה יקבל כל המאורע לו לטוב ולמוטב באהבה עזה, כיון שממש אין סוף בכל תנועה ותנועה והוא אתו עמו, וזהו רצון אין סוף. ובחינות אמונה פשוטה זאת בלב אמת ובלב טחור הוא בחינות מלכות ב"ת דו"ד משיח"ך, במספר חמשים פעם היו"ה שער החמשים חירות, ולא גלו ישראל עד שכפרו במלכות בית דוד (וזהו ח"ב קעה:), המורה על השגחה פרטית של אור אין סוף על כל תנועה ותנועה דבר קטן או גדול, כמבואר בתולדות (פרשת וישלח אות ט') על שם מרן האלקי רבינו הקדוש אור ישראל הריב"ש טוב.

ודע, שיש באמת לזה נסיונות רבות, והעיקר [הוא] אמונה פשוטה בלתי חקירות [של] שכל המגושים של בשר ודם טיפה סרוחה, אלא באמונה פשוטה וחוקה ככרול באלהיו, וידבק עצמו באור אין סוף השופע עליו בכל רגע להדורשין אליו בלב נכנע הרבה אין ממש, ובלב מלא אהבות ישראל, ולא יהיה מקטרג על שום בר ישראל, אפילו הגרוע והפחות יהיה חשוב בעיניו יותר הרבה ממעלתו וממדרגתו, ולא יאמין לעצמו, כי בכל יכול להיות שיהיה נדחה מאת אור פניו לנוקבא דתהום רבא רחמנא ליצילן. ולעתים ישפוך שיחו לפני קונו, וירבה בדמעות כפי יכולתו בלב אמת, שלא יהיה נדחה מאור פניו הוא וכל ישראל עמו.

'היכל הברכה' שמות דף רמו.

נסיונות מהתקשרות באהבת הצדיק

אהבת צדיקים [הוא] דבר גדול. ועיקר שנוסעין אל צדיק אמת היא התקשרות אהבה רוחא ברוחא, אז 'ויאצל מן הרוח עליו' (במדבר יא כה). ובאמת הרבה נסיונות עוברין על האדם אם יעמוד באהבת [ה] צדיק, כי סיטרא אחרא 'מפריד אלוף' (משלי טז כה) בקושיות של הכל ובכמה ענינים להסיר אהבת צדיק אמת, וכן אירע למרן ה"ר חיים ויטאל עם מרן האר"י כמה נסיונות כמבואר ב'ספר חזיונות'. ולכן חזק ואמץ לקשר נפשך ורוחך באהבה עזה אל צדיק אמיתי, ותשיג השגות גדולות אמיתיות והארה נפלאה ותקין הנפש באמת.

'נוצר חסד' אבות ו, ב - אהבה טו